

Derfor synes vi i meget vid udstrækning, at det signalerer romantik og en længsel efter andre dage, hvor det hele var enklere og det var nemmere at overskue uddannelsessystemet. Af samme grund finder vi det i og for sig beroligende, at regeringen ikke straks har indkaldt til drøftelser, men måske i stedet for må besinde sig på at sørge for, at vores nuværende uddannelser bliver så gode som overhovedet muligt frem for at opfinde nye fantasifulde ting, der ikke har nogen bund i virkeligheden.

Sidst, men ikke mindst, synes vi, at det er helt afgørende – både som politisk parti og også via denne drøftelse – at der bliver vist meget store forventninger til ministeren, dels i forhold til aftalens virkeliggørelse, dels i forhold til at holde øje med, om der skal foreslås andre tiltag i forhold til de eksisterende, så vi kan nå det mål, at unge kan få en erhvervsuddannelse, hvis det er det, de ønsker sig, inden for den faglige gruppe, der har deres hovedinteresse.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Først vil jeg godt takke fru Margrethe Vestager for de åbninger, der er, hvis man ikke når målsætningen. Jeg tror nemlig, at det er helt afgørende vigtigt, at vi i det videnssamfund, som vi jo skal være for at overleve, sikrer, at alle unge mennesker får en garanti.

Det fører mig så til mit spørgsmål. Jeg ved, at De Radikale er meget optagede af og bruger meget tid på at sikre, at alle unge kan få en uddannelse – vi har jo fælles bestræbelser også i andre sammenhænge. Det drejer sig om unge, som ikke kan tage en erhvervsuddannelse på minimum 3 år, hvor der er garanti for at gennemføre en uddannelse – ikke her og nu, men man får det som garanti. Jeg vil spørge: Hvordan harmonerer alle de mange halve eller korte uddannelser på 18 måneder med det? Hvordan harmonerer det med Det Radikale Venstres politik?

Jeg ved jo fra gymnasieforhandlingerne, at De Radikale har været voldsomt optagede af det begreb, der hedder almen dannelse som en del af et uddannelseselement. Hvor meget almen dannelse kan man få på 18 måneder, når man bliver undervognsmekaniker?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

I forhold til det sidste skal jeg ikke kunne sige, hvor meget almen dannelse man kan nå. En del af det afhænger jo netop også af elevens interes-

se for faget. Jo større interesse, jo mere kan man nå på selv kort tid. Det, som er meget afgørende for os i forhold til de nye korte uddannelser, er, at man stadig væk skal have en rettighed til det, der svarer til 3 års uddannelse efter grunduddannelsen. Vores beslutningsforslag, som endnu ikke har været behandlet i salen, går ud på, at alle unge skal have det som en rettighed.

Deri ligger også, at man, hvis man som ung får en kortere uddannelse lige efter grundskolen eller i tilknytning til grundskolen, har en rettighed, som kan indløses senere uden en privatøkonomisk omkostning. Det er vores vurdering, at det sådan set er det mindste, man kan begå sig med i det moderne samfund, nemlig grundskole plus 3 års uddannelse, enten til studiekompetence eller til erhvervskompetence.

Derfor er det også vores forventning, at mange af dem, der tager de meget korte uddannelser, vil vende tilbage til uddannelsessystemet efter deres forhåbentlige arbejds erfaring, fordi vi jo regner med, at det giver adgang til arbejdsmarkedet, og at man derigennem kan fortsætte en kvalificering, og at vi får taget hul på den livslange uddannelse.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg glæder mig meget til at behandle De Radikales forslag om uddannelsesgaranti. Jeg tror, at vi her ligger meget på linje med hinanden. Men det jeg kunne spørge efter: Var det dog ikke bedre, at de unge mennesker fik en 3½-årig uddannelse, som i 1999 – fru Margrethe Vestager modtog jo selv prisen – var verdens bedste erhvervsuddannelse?

Hvad var grunden til, at vi, ud over at der skulle spares ½ mia. kr., gik ned på de kortere uddannelser? Havde det ikke være bedre at fastholde et uddannelsespolitisk sigte og give alle, der selvfølgelig havde kvalifikationer til at opfylde uddannelserne, de uddannelser, der skulle til?

Kl. 16.30

Nu talte vi før om, at der faktisk kommer til at mangle elektrikere i løbet af nogle få år. Jeg ved, at fru Margrethe Vestager vil holde hr. Bertel Haarder, undervisningsministeren, op på det. Men det er ikke nok: Der står 11.000 unge mennesker og venter på at få en erhvervsuddannelse. Hvad gør vi? Hvordan sikrer vi, at de får nogle ordentlige uddannelser, de kan overleve på, og ikke kun nogle 1½-årige uddannelser uden almen dannelse?